

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/141/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010280
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1622010280.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Kačániho, PhD. a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného T. L., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 19.06.2023 sp. zn. 1T/40/2022, na verejnom zasadnutí konanom 27. júna 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 19.06.2023 sp. zn. 1T/40/2022 bol obžalovaný T. L. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase medzi 09.00 h a 10.00 h dňa 28.01.2020 z areálu bývalého družstva v obci T. z neuzatvorenej haly patriacej spol. Y. Slovensko umožnil vyviezť 40 ks tam uskladnených balíkov sena (čo predstavuje približne 12 ton), napriek tomu, že vedel, že s týmito nemá oprávnenie nakladať a za ktoré prijal finančnú čiastku 540,- eur, čím tak spôsobil poškodenému L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. cesta XXXX/XX, P. škodu vo výške 1.166,40 eur.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 160,- (stošesťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že výkon peňažného trestu bude úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému L. B., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bydliskom ul. R. cesta č. XXXX/XX, XXX XX P., škodu vo výške 1.166,40 eur.

Napokon podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol poškodený L. B., nar. XX.XX.XXXX, so zvyškom svojho nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný T. L., ktoré nijakým spôsobom bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil iba prokurátor krajskej prokuratúry. Hoci deň pred konaním verejného zasadnutia trestnú kanceláriu telefonicky kontaktovala manželka obžalovaného T. L. s tým, že obžalovaný sa nemôže dostať na verejné zasadnutie dňa 27.06.2024 z dôvodu práceneschopnosti, ospravedlnenie obžalovaného, ktorého súčasťou by bolo potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti a súčasne žiadosť

o odročenie verejného zasadnutia, nebolo krajskému súdu do momentu začatia konania verejného zasadnutia doručené, pričom táto skutočnosť bola bezprostredne pred verejným zasadnutím potvrdená aj asistentkou, ktorá úradný záznam spísala a tieto skutočnosti boli pred začiatkom verejného zasadnutia preverené. Až následne dňa 27.06.2024 o 12.30 hod., teda po vykonaní verejného zasadnutia, bol odvolaciemu súdu doručený odpis potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti obžalovaného, na ktorý tak nebolo možné prihliadať, keďže zjavne nebol doručený včas. Nad rámec uvedeného krajský súd dopĺňa, že zmienený odpis potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti obžalovaného neobsahuje náležitosti ustanovené v § 120 ods. 2 Trestného poriadku a súčasne jeho prílohou nebola ani jeho žiadosť o odročenie verejného zasadnutia. Odvolací súd tak vykonal verejnú zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného T. L., nakoľko pre takýto postup boli splnené všetky zákonné podmienky upravené v § 293 ods. 5 Trestného poriadku. Rovnako krajský súd vykonal verejnú zasadnutie v neprítomnosti poškodeného, keďže aj v tomto prípade boli splnené všetky zákonné podmienky upravené v § 294 ods. 1 Trestného poriadku.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny a preto odvolanie obžalovaného navrhovala ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. L. nie je dôvodné.

Odvolací súd úvodom konštatuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný T. L.. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť a tieto skutkové zistenia tiež správne posúdil aj z právnej stránky.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odôvodnenie napadnutého rozsudku možno považovať za vyčerpávajúce a mimoriadne presvedčivé, ktoré nenechalo otvorenú žiadnu spornú otázku, na ktorú by musel dať odpoveď odvolací súd. Krajský súd sa v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu a s dôvodmi, na podklade ktorých, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, k týmto záverom dospel, preto na tieto dôvody v celom rozsahu odkazuje bez potreby ich opätovne detailne rozvádzať, keďže by išlo len o ich opakovanie.

V tejto súvislosti preto možno iba zosumarizovať, že skutkové okolnosti a vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou svedka Ing. U. B., ktorý v rozhodnom čase bol vlastníkom areálu, z ktorého obžalovaný neoprávnene vyviezol 40 ks balíkov sena a ktorý kategoricky poprel obhajobné tvrdenia obžalovaného o tom, že by ho o vyvezenie tohto sena z uvedeného areálu požiadal. Pravdivosť tvrdenia menovaného svedka potvrdzuje najmä zápisnica o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že v uvedenom areáli sa nachádzali aj ďalšie balíky sena a preto ak by malo byť pravdivé tvrdenie obžalovaného, že mal vypratať daný areál na pokyn svedka Ing. U. B., nepochybne by vypratal aj tieto zvyšné balíky sena. V tejto súvislosti prvostupňový súd správne poukázal aj na rozpory vo výpovedi obžalovaného, keď na jednej strane uviedol, že menovaný svedok výslovne povedal, že je potrebné odstrániť aj seno, na strane druhej zase konštatoval, že tento svedok o sene ani nevedel. O vine obžalovaného napokon svedčia aj ďalšie dôkazy, a to prečítané zápisnice o výsluchoch svedkov L. B. (poškodený), I. Q. a I. C. J., ako aj ďalšie listinné dôkazy, predovšetkým trestné oznámenie, emailová komunikácia medzi svedkami I. U. B. a I. Q. a odborné vyjadrenie k výške škody. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplynulo, že k odcudzeniu sena došlo, aká bola hodnota odcudzeného sena a že obžalovaný toto seno predal svedkovi I. C. J. za sumu 540,- eur, ktorú, ako sám uviedol, si ponechal. Ani odvolací súd teda nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný T. L. sa v kritickom čase

a za daných okolností, ako aj spôsobom ustáleným v rozsudku súdu prvého stupňa, dopustil konania, ktoré je opísané v skutkovej vete prvostupňového rozsudku.

Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia aj správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalovaný skutok napĺňa všetky formálne znaky stíhaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a súčasne je naplnená aj jeho materiálna stránka v podobe Trestným zákonom požadovaného stupňa závažnosti činu.

Obžalovaný T. L. v rámci svojej obhajobnej argumentácie prezentovanej na hlavnom pojednávaní namietal úmysel poškodiť pána B., pretože nemal záujem poškodzovať niekoho, kto chová kone, len nevedel, komu seno patrí a na koho sa obrátiť. To, komu seno patrí ani nemal ako zistiť, nakoľko v tejto lokalite nebýva a v okolí je množstvo chovateľov koní. Nemal ani pokyn od pána B., aby zisťoval, kto je majiteľom sena, pričom toto tam bolo uskladnené bez jeho súhlasu.

Vychádzajúc z vykonaných dôkazov krajský súd konštatuje, že s uvedenou obhajobnou argumentáciou obžalovaného sa nebolo možné stotožniť. Zavinenie, ako výlučne subjektívnu kategóriu, je potrebné dokazovať existenciou skutočností objektívnej povahy, ktoré vyplývajú zo zabezpečených a vykonaných dôkazov a ktoré na základe ich dôsledného hodnotenia umožňujú súdu utvoriť si obraz o vnútornom psychickom stave obžalovaného k podstatným zložkám trestného činu. V posudzovanom prípade práve na základe takýchto skutočností bolo možné u obžalovaného T. L. ustáliť existenciu zavinenia vo forme priameho úmyslu (§ 15 písm. a/ Trestného zákona). Pokiaľ ide o obžalovaným prezentovaný stav nevedomosti o osobe, ktorej vlastníctvo k senu prináležalo, krajský súd poznamenáva, že táto okolnosť nie je pre právne posúdenie skutku rozhodujúca. Podstatné je to, že obžalovaný si bol vedomý, že balíky sena patria cudzej osobe, napriek tomu ich vyviezol a predal svedkovi Ing. C. J.. Obžalovaný tak svojvoľne, bez vedomia a súhlasu poškodeného, umožnil vyviezť z areálu bývalého družstva v obci T. časť tam uskladnených balíkov sena v celkovej hodnote 1.166,40 eur, ktoré následne predal za sumu 540,- eur, ktorú si ponechal. Ako už bolo uvedené, obhajoba obžalovaného, že jednal na pokyn majiteľa objektu, bola vyvrátená výpoveďou svedka Ing. U. B. a tým, že v danom areáli sa nachádzali aj iné balíky sena, čo by v prípade takéhoto pokynu nebolo možné očakávať. Obžalovaný tak zjavne odňal vec z dispozície jej vlastníka bez jeho súhlasu s úmyslom nakladať s ňou ako s vlastnou, čím si ju prisvojil jej zmocnením sa a súčasne spôsobil škodu malú, keďže hodnota sena predstavovala sumu 1.166,40 eur. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na správne úvahy prvostupňového súdu, v rovine ktorých možno mať subjektívnu stránku stíhaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona za jednoznačne preukázanú.

Krajský súd považuje za správny aj záver súdu prvého stupňa o tom, že závažnosť činu je v posudzovanom prípade vyššia než nepatrná. Vychádzajúc z kritérií obsiahnutých v § 10 ods. 2 Trestného zákona, na podklade ktorých je súd oprávnený posudzovať mieru závažnosti spáchaného činu v tom smere, či ide o prečin alebo o iný delikt, pre ktorý nie je potrebné vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť, krajský súd konštatuje, že v posudzovanom prípade nejde o situáciu, ktorá by sa nejakým zásadným spôsobom vymykala prípadom, ktorým príslušná skutková podstata (§ 212 Trestného zákona) poskytuje trestnoprávnu ochranu. Spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia a pohnútky obžalovaného, neumožňujú ustáliť záver o nepatrnej závažnosti činu.

Krajský súd teda uzatvára, že v posudzovanej veci všetky zistené a preukázané skutočnosti vyplývajúce z vyššie zmienených dôkazov tvoriacich jeden ucelený, na seba naväzujúci a vzájomne sa dopĺňajúci celok a spôsob ich hodnotenia v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku vylučujú akékoľvek rozumné pochybnosti o vine obžalovaného za stíhaný prečin.

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj ostatné na účel trestu naväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Prvostupňový súd v súlade so stavom vecí zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť a súčasne nezistil ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, na základe čoho vo výroku o treste správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona. Za situácie, keď pomer zistených a ustálených priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, neprichádzalo do úvahy znížovanie alebo zvyšovanie príslušnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Krajský súd si v súvislosti s výrokom o treste osvojil aj argumentáciu prvostupňového súdu, ktorou odôvodnil uloženie alternatívneho peňažného trestu priamo nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody, preto aj v tejto časti odkazuje na odôvodnenie prvostupňového rozsudku. V zhode s úvahami okresného súdu aj odvolací súd konštatuje, že osoba obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, v spojení so zistenou pohnútkou, ktorá ho viedla k spáchaniu trestného činu, odôvodňuje predpoklad, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona bude možné dosiahnuť aj peňažným trestom. Tento druh trestu zodpovedá aj povahe a závažnosti spáchaného trestného činu a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ho možno považovať za adekvátny. Uloženie peňažného trestu vo výmere 160,- eur, teda na samotnej spodnej hranici, pri súčasnom obligatórnom ustanovení náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace (pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený), vytvára dostatočné predpoklady na naplnenie všetkých funkcií trestu (výchovná, preventívna, represívna a ochranná). Napokon, akékoľvek prísnejšie potrestanie obžalovaného za spáchaný trestný čin ani neprichádzalo do úvahy, keďže prokurátor odvolanie nepodal a s poukazom na § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak nebolo možné napadnutý rozsudok zmeniť v neprospech obžalovaného, nakoľko tomu bránila zásada zákazu „reformatio in peius“ upravená v tomto ustanovení.

Za vecne správny treba považovať aj výrok o náhrade škody, ktorý zodpovedá výsledkom vyplývajúcim z procesu dokazovania. Poškodený L. B. si nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas a jeho opodstatnenosť je daná už označenými dôkazmi a to odborným vyjadrením k hodnote odcudzených vecí, ku dňu spáchania skutku, t.j. 28.01.2020, z ktorej je zrejmá cena jedného kusu balíka sena, valcovitého tvaru, priemernej kvality (čo v počte 36 ks predstavuje sumu 1.166,40 eur). Keďže obžalovaný spôsobenú škodu neuhradil, okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď ho na náhradu škody poškodenému zaviazal výrokom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd nezistil dôvod ani na zrušenie výroku o náhrade škody, ktorým prvostupňový súd poškodeného L. B. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo vyššej sume, než aká bola vykonaným dokazovaním preukázaná.

S poukazom na všetky vyššie rozvedené skutočnosti a prezentované úvahy Krajský súd v Bratislave považuje napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch za vecne správny a zákonný, preto odvolanie obžalovaného T. L. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.